

C213 – ECO21

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2005-2006

20 april 2006

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ECONOMIE, WERK EN SOCIALE ECONOMIE

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Jan Laurys tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het oneigenlijk gebruik van opleidingscheques	1
Vraag om uitleg van mevrouw Annick De Ridder tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de actualisering van het begrip ‘passend jobaanbod’	2
Vraag om uitleg van mevrouw Annick De Ridder tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de stand van zaken in de uitvoering van het project Jobkanaal	4

Voorzitter: mevrouw Trees Merckx-Van Goeij

Vraag om uitleg van de heer Jan Laurys tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het oneigenlijk gebruik van opleidingscheques

De voorzitter: De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, we kennen allemaal het systeem van de opleidingscheques die op eigen initiatief van de werknemers kunnen worden gekocht. Dat systeem bestaat sinds 1 september 2003 voor opleidingen of loopbaanbegeleiding die ze zelf wensen te volgen. De Vlaamse overheid betaalt de helft van de kosten. Sinds 1 september 2004 zijn er een aantal bijsturingen gebeurd, zodat voor tweedekansopleidingen de volledige kostprijs ten laste wordt genomen.

We ontvangen regelmatig signalen dat de mogelijkheid bestaat en dat er aanzetten zijn tot misbruik door bedrijven, waardoor een budgetoverschrijding dreigt. Het gebeurt dat werknemers onder druk worden gezet om de opleidingscheques zelf aan te kopen voor de betaling van opleidingen die eigenlijk door de bedrijven zelf moeten gebeuren.

Ik had gehoopt om tijdens het paasreces een aantal tastbare feiten te kunnen verzamelen. Er werd mij minstens één situatie gesignaleerd van een werkgever die aan de ondernemingsraad heeft voorgesteld om dat systeem in te voeren. De ondernemingsraad ging daar niet mee akkoord. Er zijn nog andere signalen, maar ik moet toegeven dat echte bewijzen niet in mijn bezit zijn.

Het systeem beperkt zich trouwens niet enkel tot de opleidingscheques voor werknemers: het zou ook gebruikt worden voor het educatief verlof. Voor het educatief verlof, dat nog een federale materie is, is het systeem van terugbetaling aan de werkgever veranderd. Er werd een forfaitaire terugbetaling ingevoerd, waardoor het voor de werkgever soms voordeliger is om werknemers te vragen de opleiding te betalen via opleidingscheques en het verschil bij te passen. Hier-

door wordt ook het systeem van het educatief verlof omzeild.

Dat was natuurlijk nooit de bedoeling. Er werden twee soorten opleidingscheques ingevoerd om ook de werknemer toe te laten zelfgekozen opleidingen te volgen.

De aanleiding voor het vermoeden van misbruik is de opmerkelijk sterke stijging van het aantal aanvragen. De voorbije drie maanden was er een stijging met 26 procent, in vergelijking met dezelfde periode van vorig jaar. De drie vorige maanden, van september tot november, was er slechts een stijging met 6,7 procent. September is trouwens de maand waarin de meeste werknemersopleidingen plaatsvinden in allerlei instellingen. Als er voor dat soort opleidingen een stijging zou zijn, had zich dat in september moeten manifesteren.

Men vermoedt dat de misbruiken hun oorzaak vinden in de integratie door minister Moerman van het systeem van opleidingscheques voor werkgevers in de ondernemerschapsportefeuille. Op dit ogenblik spelen daarbij drie factoren een rol: de verkoop van de cheques is momenteel stopgezet, omdat de portefeuille nog niet helemaal operationeel is, de eigen bijdrage van de bedrijven is verhoogd van 50 naar 65 procent en grote bedrijven komen niet langer in aanmerking.

Mijnheer de minister, van alle kanten wordt ons gewezen op het gevaar van misbruik, zonder dat we echt tastbare bewijzen hebben. Bent u op de hoogte van het oneigenlijk gebruik van de opleidingscheques? Worden bij de toekenning aan de werkgevers de nodige garanties gevraagd tegen oneigenlijk gebruik van de cheques? Kunt u maatregelen nemen om de beschuldigingen te laten natrekken? Als blijkt dat er misbruiken zijn, wat zal dan uw houding zijn?

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mevrouw de voorzitter, we zien in de eerste periode van dit jaar een stijging in het gebruik van de opleidingscheques voor werknemers. De dienst registreerde tussen 1 janu-

ari en 28 februari 2006 36.894 aanvragen voor een totaalbedrag van 4.172.265 euro. Dat is een stijging met 10 procent ten opzichte van dezelfde periode vorig jaar.

Het is voorbarig om daaruit te concluderen dat er misbruiken zijn. Een toename van 10 procent stemt min of meer overeen met de groeimarge die het stelsel van de opleidingscheques kenmerkt sinds de start.

We zien verder een stijging van het te subsidiëren bedrag met 26 procent. Ook daar is het moeilijk definitieve conclusies te trekken, omdat het gevraagde bedrag niet altijd effectief wordt benut. Ervaring leert dat het gemiddelde effectief te besteden bedrag per werknemer in stijgende lijn is geëvolueerd van 111,32 euro in 2003 naar 117,98 euro in 2005.

Een laatste element dat in rekening moet worden gebracht, is dat de gebruikers van dit stelsel zich bijna voor de helft situeren in de publieke sector. Bij benadering 44 procent van de gebruikers die de voorbije vier maanden een beroep deden op de opleidingscheques werken bij een openbare instelling.

Vermoedelijk kan de stijging dus wellicht niet volledig op rekening worden geschreven van de werknemers in de privé-sector, sectoren die voorheen wel in aanmerking kwamen voor de opleidingscheques voor werkgevers. Maar dat moet verder worden onderzocht.

Ik heb mijn diensten, in het kader van de competentieagenda die momenteel wordt ontwikkeld, de opdracht gegeven om het bereik en de evolutie zeer goed in kaart te brengen. Er zal in kaart worden gebracht hoe het bereik evolueert – inclusief een indeling van de aanvragers naar type werkgever –, op welke opleidingsverstrekkers een beroep wordt gedaan, hoe de prijs evolueert, enzovoort.

Mocht deze analyse aanduidingen geven van mogelijke misbruiken, bijvoorbeeld door een kruising van de aanvragers volgens werkgevers en/of als mij individuele gevallen ad hoc gesignaleerd worden, zal ik niet nalaten op te treden. Mijnheer Laurys, ik wil u zeker uitnodigen om eventuele gevallen aan mij kenbaar te maken.

De voorzitter: De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik kan me terugvinden in de

verbintenis dat u in het kader van de competentieagenda 2010 die zaak zult volgen. Het moet mogelijk zijn een en ander nader te onderzoeken met betrekking tot het soort cursussen en de bron van de aanvraag. Daaruit zullen misschien een aantal tendensen kunnen worden afgeleid.

Er werd ons ook gesignaleerd dat de prijsstijgingen bij de opleiders eveneens een rol zouden spelen. Dat zijn echter allemaal vermoedens. Er zijn inderdaad weinig tastbare bewijzen, maar misschien kunnen er in de loop van de volgende maanden meer concrete gegevens worden verzameld.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Annick De Ridder tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de actualisering van het begrip 'passend jobaanbod'

De voorzitter: Mevrouw De Ridder heeft het woord.

Mevrouw Annick De Ridder: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, geachte leden, mijn eerste vraag gaat inderdaad over de actualisering van het begrip 'passend jobaanbod'. Ik weet dat dit een federale materie is. Tijdens ons werkbezoek aan de VDAB heeft de administrateur-generaal er ons echter op gewezen dat de omschrijving van een passend jobaanbod al teruggaat tot 1962. Artikel 25 van de federale werkloosheidsreglementering schetst een algemeen kader terzake. Niet alleen die datering is een probleem, maar ook het feit dat er nog heel veel ruimte voor interpretatie is.

Zo stelde de administrateur-generaal dat iemand een job zou kunnen weigeren omdat die verder dan 25 kilometer van de woonplaats is gelokaliseerd. Die omschrijving stamt immers uit de tijd dat mensen geen wagen hadden en de basismobiliteit in het openbaar vervoer nog niet zo uitgebreid was gerealiseerd. In die tijd gingen mensen met de fiets naar het werk. Voor die tijd was dat begrijpelijk. Nu is dat echter niet meer actueel.

We zijn er ook van overtuigd dat bepaalde vacatures ook in grote mate knelpuntvacatures blijken door de flexibiliteit die van werknemers wordt gevraagd.

Er moet dus duidelijkheid komen over de vraag om welke redenen werkzoekenden jobaanbiedingen kunnen weigeren. Kunnen ze weigeren omdat het loon te laag is, of niet veel hoger dan de werkloosheidsuitkering? Kunnen ze worden verplicht een job aan te nemen die slechts een beperkte financiële meerwaarde biedt? Kunnen ze worden verplicht een baan met een onregelmatig uurrooster aan te nemen, of een baan die zich ver van hun woonplaats bevindt?

Momenteel rijzen nog veel andere vragen. Blijkbaar bestaan er op de werkvloer en bij de VDAB zelf problemen met betrekking tot die interpretatie.

Mijnheer de minister, ik besef terdege dat dit een federale materie is, maar ik meen toch dat u op Vlaams niveau die interpretatie kunt sturen of terzake aandringen bij uw collega's. In de praktijk komt dit probleem immers vooral tot uiting bij de VDAB en in de begeleiding van die werkzoekenden.

Hebt u, zoals wij, ook het signaal gekregen dat er een update nodig is van het begrip 'passend jobaanbod'? Bent u zelf van oordeel dat een dergelijke update noodzakelijk is? Indien ja, welke punten moeten volgens u worden aangepast? Hoe meent u in te kunnen grijpen, gelet op het feit dat dit een federale materie is? Zou dat kunnen door middel van een omzendbrief of een schrijven aan de VDAB of de consulenten? Ik denk maar hardop na. Ondervindt de VDAB concrete moeilijkheden met de huidige omschrijving? Dat hangt natuurlijk samen met de vraag naar de noodzaak tot actualisering. Zult u contact opnemen met de federale minister van Werk om hierover overleg te plegen?

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mevrouw de voorzitter, mevrouw De Ridder stelt een terechte vraag, ook in het licht van ons bezoek aan de VDAB. De vraag is terecht omdat de geloofwaardigheid van ons systeem van werkloosheidsuitkeringen samenhangt met de controle op het aanvaarden van een passende job door de werkzoekende. We zijn het enige land waar de duur van de werkloosheidsuitkeringen onbeperkt is. Dat is enkel maar houdbaar als er een sluitende aanpak wordt georganiseerd en er streng wordt toegekeken op het aanvaarden van een passende job.

Dit is inderdaad een federale materie. We weten dat werkzoekenden ongelijk worden gecontroleerd door

VDAB en FOREM, onder meer aan de hand van de definitie van een passend jobaanbod. Het aantal schorsingen in het noorden van het land ligt wat hoger dan in het zuiden. Komt dat door een andere interpretatie van de huidige definitie van een passend jobaanbod? Bent u ervan overtuigd dat ook de controleregelementering inzake werkzoekenden bij een volgende staatshervorming moet worden geregionaliseerd? Wat is uw houding terzake? Kan er, als tussenstap, een soort maatwerk worden georganiseerd tussen Vlaanderen en Wallonië?

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mevrouw de voorzitter, het klopt dat de omschrijving van het begrip 'passende dienstbetrekking' dateert uit de jaren zestig. Toch is de omschrijving, zoals die werd verwerkt in het ministerieel besluit van 26 november 1991, aangepast aan een steeds evoluerende arbeidsmarkt. Het is natuurlijk altijd nuttig te onderzoeken of deze begripsomschrijving overeenstemt met de arbeidsmarkt van vandaag.

Er bestaan misschien wel wat misverstanden over wat de essentiële criteria zijn. Ik wil die nog even op een rijtje zetten. In de eerste zes maanden is een betrekking niet passend indien ze niet aansluit bij het aangeleerde beroep, het gewone beroep of een aanverwant beroep. Na deze periode is de werkzoekende verplicht een betrekking in een ander beroep te aanvaarden. Een betrekking is niet passend indien ze niet in overeenstemming is met de essentiële zaken uit de arbeids- en sociale wetgeving, bijvoorbeeld de minimale verloning volgens CAO of, voor jobs uitgeoefend in België, een minstens gedeeltelijke onderwerping aan sociale zekerheid. Een betrekking is niet passend indien men gewoonlijk meer dan 12 uur van huis is of indien de verplaatsingstijd meer dan 4 uur bedraagt. Voor zover de job minder dan 25 kilometer van de woonplaats is, wordt met het criterium tijd geen rekening gehouden en kan de werkzoekende op basis hiervan geen jobaanbod weigeren.

In tegenstelling tot wat u in uw vraag aangeeft, kan een jobaanbod in Brussel voor een werkzoekende uit Oostende dus wel perfect als een passend jobaanbod worden omschreven. Die 25-kilometerregel betekent dus dat er binnen die afstand met het criterium duur van de verplaatsing geen rekening wordt gehouden. Het tijds criterium is overigens zeer ruim. Een verplaatsing van 4 uur en een 'werkdag' van 12 uur is

redelijk veel. Een reis van Oostende naar Brussel neemt geen 4 uur in beslag.

Een betrekking is niet passend indien de nettobezoldiging min de reiskosten ten laste van de werknemer lager is dan de werkloosheidsuitkering rekening houdende met gezinsbijslag. Een betrekking is niet passend indien het gaat om nachtarbeid voor zover de werkzoekende vanuit zijn studiekeuze of beroepsverleden geen beroepsvoorkeur heeft die nachtwerk veronderstelt. Het passend karakter van een jobaanbod wordt niet beïnvloed door overwegingen van familiale aard zoals kinderlast of het feit dat de werkzoekende hoopt eerstdaags het werk in een andere betrekking te kunnen aanvatten. Dit lijkt me nog steeds actueel en staat de VDAB-bemiddeling niet in de weg.

Wel is het zo dat, zoals u zelf zegt, in het besluit een aantal terechte nuanceringen werden opgenomen. Voor bijvoorbeeld het derde criterium inzake maximale reisduur en tijd van huis wordt enerzijds gesteld dat de maximale tijd uitzonderlijk als overdreven kan worden beschouwd wegens leeftijd of gezondheidstoestand van de werknemer. Anderzijds wordt eveneens bepaald dat de maximale duur overschreden mag worden indien de werkzoekende in een regio woont waar wegens gebruiken in de streek en mobiliteit van de arbeidskrachten lange reistijden courant zijn.

Deze interpretatiemarge voor de VDAB-consulenten is terecht. Iedere vacature en werkzoekende is immers verschillend en het is uiteindelijk de werkgever die uit een liefst zo beperkt mogelijk aantal goed gescreende kandidaten een werknemer uitkiest. Het is bijgevolg onmogelijk om een sluitende wetgeving zonder enige interpretatiemarge voor een passend jobaanbod uit te schrijven. Het is echter van essentieel belang dat deze interpretatie steeds opnieuw kan gebeuren vanuit de hedendaagse arbeidsmarktrealiteit en dat daarbij binnen de VDAB een eenduidige visie tussen de verschillende regio's bestaat.

Ik zal dit op de tafel leggen in mijn overleg met federaal minister van werk Vanvelthoven.

De voorzitter: Mevrouw De Ridder heeft het woord.

Mevrouw Annick De Ridder: Ik dank u voor uw antwoord, mijnheer de minister. Vooral de verduidelijking over de 25-kilometerregel was interessant.

Misschien zit de ruimte voor interpretatie in die nuanceringen van 1991. Misschien ontstaan daar-

door grote verschillen tussen de regio's. Dat kan leiden tot de ontevredenheid die duidelijk heerst op de werkvloer.

Minister Frank Vandenbroucke: Dat moet u laten vragen aan federaal minister Vanvelthoven. Ik kan met hem overleg plegen over de RVA en de VDAB, maar verder gaat dat niet. Ik kan niet beoordelen of er een verschil is tussen Vlaanderen, Brussel en Wallonië.

Mevrouw Annick De Ridder: Maar u neemt dit wel mee naar het overleg?

Minister Frank Vandenbroucke: Ja, maar mijn overleg gaat in de eerste plaats over Vlaanderen. Ik vind dat deze vraag thuishoort op federaal vlak.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Annick De Ridder tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de stand van zaken in de uitvoering van het project Jobkanaal

De voorzitter: Mevrouw De Ridder heeft het woord.

Mevrouw Annick De Ridder: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, het project Jobkanaal is onlangs van start gegaan met als doel de arbeidsmarkt dichterbij het aanbod te brengen. Het loopt in samenwerking tussen de Vlaamse Regering en de werkgeversorganisaties. Bedrijven kunnen zich registreren en via Jobkanaal hun openstaande vacatures melden. Tien jobconsulenten zoeken in de onmiddellijke omgeving naar kwalitatieve medewerkers voor de ondernemingen die zich inschreven.

Gegeven het belang van dit project, ook in het kader van het Vlaams Meerbanenplan, wil ik u vragen om informatie over de eerste resultaten en een stand van zaken. Wat is de stand van zaken inzake het overleg tussen de werkgeversorganisaties en met betrekking tot de operationalisering van de maatregel inzake Jobkanaal? Hoeveel vergaderingen waren hierover reeds gepland? Hoeveel ervan vonden effectief plaats?

Doen zich problemen voor of zijn er punten van onenigheid met betrekking tot de uitvoering? Welke concrete stappen heeft de regering

reeds ondernomen om het Jobkanaal te activeren? Wanneer zal het Jobkanaal zoals vooropgesteld in het Vlaams Meerbanenplan operationeel zijn? Zal het objectief om 5.000 vacatures op jaarbasis in te vullen door personen uit kansengroepen – zoals personen met een handicap, werkzoekende allochtonen en 45-plussers – haalbaar zijn?

De voorzitter: De heer Van Goethem heeft het woord.

De heer Roland Van Goethem: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, u schuift het objectief van 5.000 vacatures voor kansengroepen naar voren. In De Morgen van vandaag staat een artikel met de titel ‘Vlaamse grenzen open voor 113 beroepen’.

Ik citeer: ‘Vlaams minister van Werk Frank Vandenbroucke en de sociale partners zijn het gisteren eens geworden over een lijst met beroepen waarvoor werknemers uit de nieuwe EU-lidstaten makkelijker een arbeidskaart kunnen krijgen. Op de lijst staan 113 beroepen.’

Enerzijds creëert u Jobkanaal. Een van de doelstellingen daarvan is de werkzaamheidsgraad van allochtonen te verhogen. Dat is geen slecht idee. Anderzijds stelt u echter de grenzen open voor immigranten uit Oost-Europa. Dat zijn arbeidsimmigranten. Vreest u niet dat die openstelling van de grenzen uw plan om onze eigen werklozen tewerk te stellen, zal doorkruisen?

De voorzitter: De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys: Ik sluit me aan bij de vraag van mevrouw De Ridder. De stand van zaken interesseert me uiteraard, ook gezien het vernieuwende karakter van Jobkanaal. Misschien had ik mijn vraag moeten stellen bij de regeling van de werkzaamheden: kunnen we eens een stand van zaken krijgen over het hele Meerbanenplan? Het gaat niet alleen over Jobkanaal, maar ook over de tewerkstellingscellen, de IBO's, de herstructurering enzovoort. Hoe verhoudt dit plan zich tot het federale Generatiepact?

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mijnheer Laurys, ik ben het met u eens dat het interessant zou zijn om op een bepaald moment een stand van zaken op te maken over het Vlaams Meerbanenplan. We zouden

dat het best nog eventjes uitstellen en wachten tot in juni. Ik laat de beslissing natuurlijk aan u over: u bent hier de baas, en ik ben uw dienaar. Het is nu nog net iets te vroeg. Ik heb vandaag contact gehad met mijn federale collega en zijn medewerkers over het idee van een front office. Dat beginnen we nu uit te werken. Binnen een week heb ik daarover nog niet veel interessants te vertellen, maar binnen twee maanden misschien wel. Ik stel voor dat we dit nog voor de zomer bespreken.

Mijnheer Van Goethem, uw opmerking onderstreept dat de vraag om uitleg van mevrouw De Ridder terecht en actueel is. Ik heb gisteren een overleg gevoerd met de werkgevers- en werknemersorganisaties over de arbeidskaartenprocedure.

We moeten niet dramatiseren. Het gaat over de procedure inzake arbeidskaarten, die omslachtig is. Normaal gesproken doen we een analyse van de arbeidsmarktsituatie. Als we op voorhand weten dat we uit deze analyse zullen concluderen dat we op korte termijn geen oplossing hebben vanuit het bestaande arbeidsaanbod, kan die arbeidsmarktanalyse evengoed niet gebeuren. Dat was de zin van de vraag van de federale overheid.

Na overleg met de sociale partners hebben we gezegd dat er 113 beroepen zijn waarvan we eigenlijk weten dat er geen gemakkelijk aanbod wordt gevonden. Voor deze 113 beroepen zullen we de arbeidsmarktanalyse dus niet meer doen. Bovendien beloven we aan de federale overheid en aan de geïnteresseerde werkgevers dat we voor deze beroepen de arbeidskaart binnen de vijf dagen zullen afleveren. Dat is eigenlijk gewoon een zaak van goede service. Ik vind persoonlijk dat we gisteren, na grondig overleg, een erg goede oefening hebben gemaakt. Ik denk dat dat beantwoordt aan de vraag van de federale regering.

Dat staat absoluut niet in de weg van oefeningen als het Jobkanaal of andere activeringsoefeningen voor de eigen werkzoekenden. Er is gisteren tussen de sociale partners en mezelf ook heel duidelijk afgesproken dat we de andere oefeningen – in het kader van het meerbanenplan, maar ook meer in het algemeen in het kader van de activering van werkzoekenden, het aanbieden van opleidingen en het screenen van werkzoekenden – onverkort voortzetten. De engagementen van de Vlaamse werkgeversorganisaties, de vakbonden en de Vlaamse overheid blijven onverkort gelden. Mijnheer Van Goethem, het ene vervangt dus niet het andere.

Waar staan we nu? We hebben daarover ondertussen de nodige vergaderingen gehad en overleg gepleegd met Voka, de Unie van Zelfstandige Ondernemers en de Vlaamse Confederatie van Social Profit Ondernemingen en kunnen zeggen dat het vernieuwde structureel project Jobkanaal vanaf maart van start is gegaan. Het overleg daarover werd in het najaar van 2005 opgestart en werd in februari dit jaar afgerond. De nodige aanpassingen aan de website van Jobkanaal, een van de centrale instrumenten van het project, worden momenteel doorgevoerd. Nieuwe en extra consultants die zijn verbonden aan een van de drie genoemde promotoren, die de uitgebreide en verbeterde werking van het project zullen versterken, worden momenteel aangeworven.

De initiatiefnemende organisaties voeren regelmatig onderling overleg in een stuurgroep om tot een goede operationele afstemming in de opstartfase van het vernieuwde project te komen. Zij zullen dat ook blijven doen.

Op Vlaams niveau zal er bovendien op korte termijn een groep voor de beleidsmatige monitoring van het project worden geïnstalleerd, bestaande uit vertegenwoordigers van de Vlaamse overheid en de projectpartners. Afgezien van de noodzaak tot verdere onderlinge afstemming van de werking, regelmatige monitoring van de resultaten en het verder vormgeven van het project via overleg en afspraken, rijzen momenteel geen problemen. Er zijn dus geen punten van onenigheid.

Het vernieuwde project is eigenlijk vanaf maart van start gegaan. Dat wil zeggen dat de aanwervingen gebeuren en mensen worden opgeleid, maar dat vraagt tijd.

Het afsprakenkader waarin een nieuw aangemelde vacature, na akkoord door de werkgever, voor drie weken specifiek en op maat voor werving en selectie vanuit de kansengroepen wordt opengesteld, is van kracht, maar natuurlijk nog niet op kruissnelheid. Evenzo kunnen bestaande vacatures op het Werk Informatie Systeem, afgekort WIS, in samenspraak met de werkgever voor dezelfde duur on hold worden gezet en specifiek voor de kansengroepen worden bemiddeld. Daarnaast blijft het Jobkanaal bestaan als extra wervingskanaal, waar werkgevers te kennen geven zich specifiek open te stellen voor de aanwerving van werkzoekenden uit de kansengroepen, zonder dat dat noodzakelijk exclusief is.

Als deze aanpak in de loop van dit jaar op kruissnelheid komt, is het de bedoeling om op jaarbasis 5.000 jobs voor werkzoekenden uit de kansengroepen in te vullen. Ik maak daarover ook resultaatsafspraken met de betreffende initiatiefnemers. Ik denk dat het Jobkanaal in optima forma, naar verwachting, voor wat betreft de nieuwe geïntegreerde werking, vanaf september 2006 volledig operationeel zal zijn.

Of het objectief haalbaar is, zal moeten blijken en bewezen worden in dit en de komende projectjaren. Ik kan dat niet voorspellen, maar ik ga ervan uit dat we niet lichtzinnig een cijfer hebben genoemd. Via het monitoringcomité van het project zal ik zicht houden op de voortgang van het project en op de resultaten.

De voorzitter: Mevrouw De Ridder heeft het woord.

Mevrouw Annick De Ridder: Mijnheer de minister, passen de nieuwe aanwervingen in het kader van de 10 jobconsultanten die oorspronkelijk waren gepland? Zal de evaluatie jaarlijks gebeuren?

Minister Frank Vandenbroucke: Het gaat om bijkomende consultants. In het Meerbanenplan hebben we afgesproken dat we jaarlijks zouden evalueren. Dat impliceert dat we ook dit jaarlijks evalueren.

De voorzitter: Mijnheer Van Goethem heeft het woord.

De heer Roland Van Goethem: Mijnheer de minister, u hebt het enkele keren gehad over de korte termijn. Ik heb er alle begrip voor dat u voor vacatures die op korte termijn moeten worden ingevuld, gemakkelijker een arbeidskaart zult verlenen. U zegt ook dat de inspanningen voor opleiding worden voortgezet. Daaruit mogen we concluderen dat er voor een beroep dat in de lijst is opgenomen door een tekort aan kandidaten, binnen afzienbare tijd, bijvoorbeeld zes of negen maanden, wel voldoende kandidaten beschikbaar kunnen zijn om de vacatures in te vullen. Is die lijst rigide of flexibel?

Minister Frank Vandenbroucke: Mijnheer Van Goethem, als de lijst een mechanisme is voor de komende tien jaar, moet die inderdaad nu en dan eens worden herzien. Eigenlijk gaat het hier om een overgangperiode. Binnen een jaar of anderhalf jaar zal op federaal niveau worden geconcludeerd dat alle flankerende maatregelen op punt staan om de grenzen volledig open te stellen. Dan bevinden we ons

natuurlijk in een andere situatie. Ik denk niet dat we deze lijst nog zullen aanpassen.

Ik heb trouwens niet meer gedaan dan een advies verleend aan de federale overheid. Er mag geen misverstand ontstaan: de normering is een federale bevoegdheid. Het zou me verbazen als de federale overheid me nog eens een lijst vraagt voor de grenzen volledig opengaan, want dat zou betekenen dat veel tijd wordt genomen vooraleer we in een definitieve fase komen.

De voorzitter: De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys: Mijnheer de minister, u zegt dat we het best voorlopig de zaak nog niet bespreken, omdat pas in juni een aantal conclusies kunnen worden getrokken. Ik ben wel geïnteresseerd in een stand van zaken, omdat soms ongerustheid ontstaat, bijvoorbeeld over het feit dat Vlaanderen de federale maatregelen in het kader van herstructureringen niet snel genoeg volgt.

Aan de heer Van Goethem wil ik zeggen dat zijn vraag weliswaar regelmatig terugkomt, maar eigenlijk de verkeerde vraag is. De beslissing om de arbeidsmarkt open te stellen werd jaren geleden genomen. Die kan niet worden teruggedraaid. Er is geen sprake van een keuze. Er komt een open arbeidsmarkt, hetzij nu, hetzij binnen twee jaar. Natuurlijk moeten we inspanningen blijven leveren voor de bestaande restgroepen van werklozen. Dat zal altijd moeten gebeuren. Ik vind dit geen tegenstelling: het is het logische gevolg van de Europese eenmaking en de bezorgdheid om een groep werkzoekenden die er altijd zal zijn.

De heer Roland Van Goethem: Ik kan uw redenering volgen, maar u weet net zo goed als ik dat Europa nog altijd mogelijkheden biedt om af te remmen.

De heer Jan Laurys: Nog twee jaar.

De heer Roland Van Goethem: Ik wil hoe dan ook vermijden dat de werkgevers de gemakkelijksoplossing wordt geboden om werknemers uit Polen of Hongarije te halen, waardoor onze mensen in de kou blijven staan.

Wat de openstelling van de arbeidsmarkt betreft, denk ik dat we in Europa in een verre toekomst een situatie zullen kennen zoals in de VS. Wie nu in Wisconsin woont en in Florida wil gaan werken, doet

dat gewoon. Dat is bij ons echter nog niet meteen het geval. Dat lijkt me een evolutie van een vijftigtal jaar te zullen zijn.

De heer Jan Laurys: Binnen drie jaar.

De heer Roland Van Goethem: Vergeet het: daarvoor is Europa nog veel te nationalistisch ingesteld. Er is immers onder andere het taalprobleem. (*Opmerkingen van de heer Jan Laurys*)

Dan heb ik het over het staatsnationalisme.

Een Poolse verpleegster kan dan wel perfect werk leveren in een operatiezaal, maar indien ze geen Nederlands, Frans of Duits spreekt, kan ze hier niet aan de slag. Die verpleegster zal de dokter een verkeerde klem geven.

Minister Frank Vandenbroucke: Dat moet die werkgever dan maar weten.

De heer Roland Van Goethem: Dat is een van de redenen waarom die evolutie zo traag zal verlopen. Er zal sprake zijn van een evolutie op langere termijn.

De heer Jan Laurys: Hopelijk zal er dan nog iemand zijn om een klem te geven.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
